

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mráky a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobkyně: **M. R.**, zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Markem, Na hutích 661/9, Praha 6, proti žalovanému: **Okresní soud v Nymburce**, Soudní 996, Nymburk, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 1. 2020, sp. zn. P 53-16/2019, a proti přípisu žalovaného ze dne 10. 3. 2020, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 26. 3. 2021, čj. 43 Af 6/2021-40,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Ustanovenému zástupci žalobkyně Mgr. Tomáši Markovi, advokátovi, **s e p ř i z n á v á** odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši **4 114 Kč**, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný vydal dne 30. 1. 2020 exekuční příkaz sp. zn. P 53-16/2019 za účelem vymožení vykonatelného nedoplatku ve výši 120 Kč (nezaplacený soudní poplatek za vyhotovení stejnopisů podání a příloh) včetně exekučních nákladů ve výši 500 Kč. Dne 3. 3. 2020 podala žalobkyně k žalovanému návrh na zastavení daňové exekuce a na její odklad. Žalovaný sdělil žalobkyni přípisem ze dne 10. 3. 2020, že celá částka již byla vymožena, proto nebude rozhodovat o odkladu daňové exekuce ani o jejím zastavení.

[2] Žalobkyně napadla exekuční příkaz i přípis žalobou, kterou krajský soud odmítl – v části týkající se přípisu posoudil žalobu jako nepřipustnou, jelikož přípis není rozhodnutím podle § 65 s. ř. s.; co se týče exekučního příkazu, shledal, že žaloba byla podána opožděně, neboť exekuční příkaz byl doručen žalobkyni fikcí dne 17. 2. 2020, žalobkyně však podala žalobu až dne 25. 5. 2020.

[3] Proti usnesení krajského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost, jejíž důvody lze podřadit pod § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. V rozvláčné a nesystematické kasační stížnosti namítla, že jí exekuční příkaz nebyl řádně doručen, neboť na výzvě k vyzvednutí zásilky nebyla zaškrtnuta kolonka o zanechání poučení, příkaz nebyl vhozen do její domovní schránky a zároveň nebyl doručován do vlastních rukou. Dále namítla, že napadený přípis je rozhodnutím, a proto podléhá soudnímu přezkumu. Závěrem uvedla, že usnesení krajského soudu je nepřezkoumatelné a překvapivé, a navrhla, aby jej NSS zrušil. Žalovaný ve vyjádření upozornil na kverulantské počínání stěžovatelky. Dále shrnul skutkové okolnosti věci a navrhl, aby NSS kasační stížnost zamítl.

[4] Kasační stížnost není důvodná.

[5] NSS podotýká, že stěžovatelka brojí proti totožnému exekučnímu příkazu a totožnému přípisu již podruhé, a to s totožnou argumentací. Taktéž v prvním případě krajský soud odmítl její žalobu částečně z důvodu nepřipustnosti a částečně z důvodu opožděnosti (usnesení ze dne 5. 6. 2020, čj. 51 A 54/2020-21). Závěry krajského soudu následně potvrdil NSS v rozsudku ze dne 15. 10. 2020, čj. 6 Afs 200/2020-33, jímž zamítl kasační stížnost stěžovatelky a současně se podrobně vyjádřil ke všem stěžovatelčiným námitkám. Zdejší soud neshledává žádný důvod, proč by se měl od svých dříve vyřčených závěrů odchýlit, proto pouze ve stručnosti shrne odůvodnění ve věci sp. zn. 6 Afs 200/2020.

[6] Rozsudek krajského soudu není nepřezkoumatelný. Krajský soud se pečlivě věnoval veškerým žalobním bodům, z odůvodnění rozsudku je patrné, jaký skutkový stav vzal krajský soud za rozhodný a jak uvažil o skutečnostech zásadních a podstatných pro tuto věc.

[7] Krajský soud uvedl, že posoudil přípis žalovaného ze dne 10. 3. 2020 podle jeho obsahu jako sdělení, které má ryze informativní charakter a které nezakládá, nemění ani neruší práva či povinnosti stěžovatelky. Nejedná se tedy o rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 s. ř. s. NSS souhlasí s uvedeným hodnocením (shodně bod 19 rozsudku 6 Afs 200/2020-33) a dodává, že krajský soud uložil rozsudkem ze dne 16. 6. 2021, čj. 51 A 5/2021-48, žalovanému (v řízení, v němž se stěžovatelka bránila proti nečinnosti žalovaného) povinnost vydat rozhodnutí o dotčených návrzích stěžovatelky na odklad a zastavení daňové exekuce; kasační stížnost podanou stěžovatelkou proti uvedenému rozsudku NSS odmítl (usnesení ze dne 8. 9. 2021, čj. 4 Afs 241/2021-24). Soudní ochrana tedy byla stěžovatelce poskytnuta.

[8] NSS ověřil, že na doručence k obálce, v níž byl stěžovatelce zaslán napadený exekuční příkaz, je zaškrtnuta kolonka, že adresátka byla vyzvána k vyzvednutí zásilky a že bylo zanecháno poučení o právních důsledcích nevyzvednutí zásilky. Zaškrtnuta byla rovněž kolonka, že zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 6. 2. Zaškrtnuta naopak nebyla kolonka, že zásilka byla vložena do schránky stěžovatelky, vyplněno není ani datum jejího vložení. Doručenka je přitom veřejnou listinou (§ 51 odst. 1 daňového řádu), proto se údaje v ní obsažené považují za pravdivé, neprokáže-li se opak; důkazní břemeno leží na tom, kdo popírá správnost veřejné listiny. K vyvrácení údaje na doručence nepostačuje neproškrtnutá kolonka ve výzvě k vyzvednutí písemnosti (viz body 27, 30 a 31 rozsudku 6 Afs 200/2020-33). Stěžovatelka jiný důkaz, jenž by zpochybňoval údaje na

pokračování

doručence, nepředložila v tomto ani v předchozích řízeních, v nichž se posuzovala shodná otázka.

[9] Namítané následné nevložení zásilky (exekučního příkazu) do domovní schránky stěžovatelky nemělo vliv na řádné doručení písemnosti (bod 33 rozsudku 6 Afs 200/2020-33, či též rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2016, čj. 3 As 241/2014-41, č. 3524/2017 Sb. NSS). Pro určení dne, kdy nastala fikce doručení písemnosti, není rozhodné, zda žalovaný doručoval písemnost do vlastních rukou (§ 44 odst. 4 daňového řádu), nebo jiným způsobem avšak s potvrzením převzetí (§ 44 odst. 5 daňového řádu). V obou případech je písemnost při nezastižení adresáta uložena a adresát se vhodným způsobem upozorní, aby si ji ve lhůtě 10 dnů vyzvedl. Posledním dnem této lhůty se považuje písemnost za doručenou (§ 47 odst. 2 daňového řádu). Chybná volba mezi uvedenými dvěma způsoby doručování by v daném případě mohla zasáhnout do procesních práv stěžovatelky tehdy, pokud by doručovatel zastihl na adrese nebo v jejím okolí jinou osobu, které by zásilku předal, a ta ji poté nepředala stěžovateli. To se však v posuzovaném případě nestalo. Otázkou včasnosti žaloby se soud musí zabývat z úřední povinnosti, napadené usnesení krajského soudu proto nemůže být překvapivé. NSS pro úplnost dodává, že exekuční příkaz vydaný podle § 178 daňového řádu je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. a lze jej samostatně napadnout žalobou u správního soudu (usnesení rozšířeného senátu ze dne 19. 2. 2019, čj. 1 Afs 271/2016-53, č. 3873/2019 Sb. NSS).

[10] Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Zástupcem stěžovatelky byl usnesením NSS ze dne 7. 5. 2021 ustanoven advokát Mgr. Tomáš Marek, jehož odměnu a hotové výdaje hradí stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). NSS přiznal zástupci odměnu za jeden úkon právní služby (převzetí zastoupení) a dále 300 Kč jako paušální náhradu hotových výdajů v souladu s § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. b) a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), celkem tedy 3 400 Kč. NSS nepřiznal zástupci odměnu a hotové výdaje za doplnění kasační stížnosti včetně repliky, neboť zástupce v tomto podání jen zrekapituloval námitky obsažené již v kasační stížnosti. Zástupce je plátcem DPH, proto NSS zvýšil přiznanou odměnu a náhradu hotových výdajů o částku 714 Kč odpovídající 21% sazbě DPH. Částka 4 114 Kč bude vyplacena z účtu NSS do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. října 2021

Ondřej Mrákota
předseda senátu